

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 430

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 24 iunie 2009

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 525 din 9 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2), art. 14 alin. (7) și art. 17 alin. (6) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.....	2-3	718.	— Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Patinoar artificial — Municipiul Brașov, județul Brașov” din cadrul Programului „Patinoare artificiale”, realizat prin Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A.
Decizia nr. 527 din 9 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989	3-5		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE
Decizia nr. 530 din 9 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității	5-8	136.	— Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind aprobarea unei licențe de concesiune pentru explorare
Decizia nr. 670 din 30 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (3), art. 10 lit. b), art. 11 și art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale	9-12		ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
702. — Hotărâre privind trecerea din domeniul public în domeniul privat al statului a unor construcții aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, în vederea scoaterii din funcțiune și demolării acestora	12	77.	— Decizie privind publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Protocolului privind desemnarea colectorului unic al remunerației compensatorii pentru copia privată pentru operele reproduse după înregistrări sonore sau audiovizuale cuvenite titularilor de drepturi de autor și titularilor de drepturi conexe, repartizarea remunerațiilor colectate către organismele de gestiune colectivă beneficiare și modalitatea de evidențiere și justificare a cheltuielilor privind acoperirea reală a costurilor de colectare ale organismului de gestiune colectivă colector unic

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 525

din 9 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2), art. 14 alin. (7) și art. 17 alin. (6) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Ioan Vida — președinte
 Nicolae Cochinescu — judecător
 Aspazia Cojocar — judecător
 Acsinte Gaspar — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Augustin Zegrean — judecător
 Simona Ricu — procuror
 Mihaela Senia Costinescu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2), art. 14 alin. (7) și art. 17 alin. (6) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Asociația Salariaților și Membriilor Conducerii „Beralbac” și de Societatea Comercială „Bere Lichior Mărgineni” — S.A. din Bacău în Dosarul nr. 403.3/64/2007 al Curții de Apel Brașov — Secția comercială.

La apelul nominal se prezintă partea Societatea Comercială „E.ON Gaz România” — S.A. din Târgu Mureș, prin consilierul juridic Liviu Man, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca inadmisibilă, întrucât critica de neconstituționalitate vizează modificarea și completarea textului de lege, iar nu contrarietatea lui cu Legea fundamentală.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 27 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 403.3/64/2007, **Curtea de Apel Brașov — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 11 alin. (2), art. 14 alin. (7), art. 17 alin. (6) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Asociația Salariaților și Membriilor Conducerii „Beralbac” și de Societatea Comercială „Bere Lichior Mărgineni” — S.A. din Bacău.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii apreciază că prevederile art. 11 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 încalcă dispozițiile art. 124 alin. (1) și (3) din Constituție, deoarece atribuțiile judecătorului-sindic nu privesc controlul deciziilor manageriale ale administratorului special, ca reprezentant al debitorului, și celor ale administratorului judiciar sub aspectul oportunității. Astfel, doar creditorii, prin organele acestora, au competența să aprecieze cu privire la oportunitatea unor decizii manageriale ale debitorului care au înrăurire cu privire la procedura de insolvență, lăsând fără efect dispozițiile cuprinse în planul de reorganizare confirmat. Mai mult, dispozițiile art. 14 alin. (7) din Legea nr. 85/2006 creează o poziție privilegiată unei părți din proces, respectiv comitetului creditorilor sau creditorului majoritar, după caz, în detrimentul administratorului special, parte în litigiu, cu încălcarea dreptului acestuia la un proces echitabil.

În ceea ce privește dispozițiile art. 17 alin. (6) din lege, autorul excepției apreciază că acestea sunt în contradicție cu prevederile art. 21 și 124 din Constituție, întrucât împotriva acțiunilor, măsurilor și deciziilor luate de comitetul creditorilor

doar creditorii pot formula contestații, în vreme ce administratorul special, în calitate sa de reprezentant al debitorului, în ciuda prerogativei conferite de art. 18 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 85/2006 de a ataca măsurile care se iau de către comitetul creditorilor, nu se poate adresa justiției, fiindu-i astfel îngrădit dreptul de a formula calea de atac.

Curtea de Apel Brașov — Secția comercială apreciază excepția ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 11 alin. (2), art. 14 alin. (7), art. 17 alin. (6) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, texte de lege care au următorul conținut:

— Art. 11 alin. (2): „*Atribuțiile judecătorului-sindic sunt limitate la controlul judecătoresc al activității administratorului judiciar și/sau al lichidatorului și la procesele și cererile de natură judiciară aferente procedurii insolvenței. Atribuțiile manageriale aparțin administratorului judiciar ori lichidatorului sau, în mod excepțional, debitorului, dacă acestuia nu i s-a ridicat dreptul de a-și administra averea. Deciziile manageriale pot fi controlate sub aspectul oportunității de către creditorii, prin organele acestora.*”;

— Art. 14 alin. (7): „*Hotărârea adunării creditorilor poate fi desființată de judecătorul-sindic pentru nelegalitate, la cererea creditorilor care au votat împotriva luării hotărârii respective și au făcut să se consemneze aceasta în procesul-verbal al adunării, precum și la cererea creditorilor îndreptățiți să participe la procedura insolvenței, care au lipsit motivat de la ședința adunării creditorilor.*”;

— Art. 17 alin. (6): „*Împotriva acțiunilor, măsurilor și deciziilor luate de comitetul creditorilor orice creditor poate formula contestație la adunarea creditorilor, în termen de 5 zile de la luarea acestora.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (1) și (3) și art. 124 alin. (1) și (3).

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 11 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 stabilesc competențele exclusive în cadrul procedurii insolvenței. Astfel, judecătorul-sindic efectuează controlul judecătoresc al activității administratorului judiciar și/sau al lichidatorului și soluționează procesele și cererile de natură judiciară aferente procedurii insolvenței, administratorul judiciar ori lichidatorul sau, în mod excepțional, debitorul, dacă acestuia nu i s-a ridicat dreptul de a-și administra averea, exercită atribuțiile manageriale, în vreme ce creditorii, prin organele acestora, pot controla, sub aspectul oportunității, deciziile manageriale adoptate de persoanele competente. Delimitarea prin lege a competențelor tuturor celor implicați în procedura prevăzută de Legea nr. 85/1996 stabilește cadrul procesual în care părțile își pot exercita eficient drepturile procesuale. Extinderea competenței judecătorului-sindic asupra controlului oportunității deciziilor adoptate în activitatea de administrare a debitorului, așa cum pretinde autorul excepției, ar constitui o depășire a atribuțiilor instanțelor judecătorești, o intervenție inadmisibilă în activitatea de organizare și funcționare a unei societăți comerciale. Controlul exercitat de instanță trebuie să se limiteze la aspectele de legalitate ale deciziilor manageriale, iar nu să cenzureze opțiunile considerate oportune de către persoanele specializate în exercitarea atribuțiilor de administrare, administratorul judiciar sau lichidatorul, după caz.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2), art. 14 alin. (7) și art. 17 alin. (6) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Asociația Salariaților și Membriilor Conducerii „Beralbac” și de Societatea Comercială „Bere Lichior Mărgineni” — S.A. din Bacău în Dosarul nr. 403.3/64/2007 al Curții de Apel Brașov — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 527

din 9 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocar — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător

Augustin Zegrean — judecător
Simona Ricu — procuror
Mihaela Senia Costinescu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada

6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Irina Moiescu în Dosarul nr. 10.893/3/2008 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal se prezintă partea Clementa Croitoru, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată. Partea prezentă solicită respingerea excepției, arătând că scopul urmărit de autorul acesteia a fost acela de a tergiversa cauza.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 24 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 10.893/3/2008, **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989**, excepție ridicată de Irina Moiescu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia descrie desfășurarea procesului în cadrul căruia a formulat excepția de neconstituționalitate și redă conținutul textelor constituționale cu care pretinde că art. 26 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 ar intra în coliziune, fără a arăta în ce constă neconstituționalitatea acestuia. În realitate, autorul este nemulțumit de faptul că, neavând calitatea de persoană îndreptățită la restituirea imobilului în natură, întrucât deține doar un drept de uzufruct asupra acestuia, nu are nici calitatea de a formula contestație împotriva deciziei prin care s-a reconstituit dreptul de proprietate moștenitorilor fostului proprietar.

Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, arătând că textul de lege criticat stabilește cadrul procesual în care poate fi atacată dispoziția de respingere a notificării de către persoana care a formulat notificarea, terțele persoane având deschisă calea dreptului comun pentru atacarea în justiție a unui act juridic.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 26 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, care au următorul conținut: „*Decizia sau, după caz, dispoziția motivată de respingere a notificării sau a cererii de restituire în natură poate fi atacată de persoana care se pretinde îndreptățită la secția civilă a tribunalului în a cărei circumscripție se află sediul unității deținătoare sau, după caz, al entității investite cu soluționarea notificării, în termen de 30 de zile de la comunicare.*”

Autorul excepției susține că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 1, 15, 16, 21, 44 și 124.

Curtea constată că dispozițiile Legii nr. 10/2001 au instituit o procedură administrativă *sui-generis*, având ca obiect restituirea în natură a imobilelor preluate în mod abuziv, cu sau fără titlu valabil, de către stat sau de către alte persoane juridice în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, indiferent de destinația lor, deținute la data intrării în vigoare a legii de persoanele juridice prevăzute la art. 21 alin. (1). Regula instituită de lege în această materie o reprezintă restituirea în natură a imobilelor, excepția fiind despăgubirea prin echivalent în cazurile expres prevăzute de lege.

Declanșarea procedurii are loc pe calea unei notificări adresate de către persoana îndreptățită persoanei juridice deținătoare, iar dacă aceasta din urmă nu este cunoscută, primăriei în a cărei rază teritorială se află imobilul sau instituției care a efectuat privatizarea, respectiv Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului, ministerul de resort sau autoritatea administrației publice locale, în cazul în care imobilul se află în patrimoniul unei societăți comerciale privatizate cu respectarea dispozițiilor legale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că art. 26 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 stabilește dreptul persoanei care se pretinde îndreptățită la restituirea imobilului de a ataca, la secția civilă a tribunalului competent, decizia sau, după caz, dispoziția motivată de respingere a notificării sau a cererii de restituire în natură.

Argumentele prin care se tinde la motivarea excepției vizează nemulțumirea autorului cu privire la limitarea, prin dispoziția criticată, a categoriei persoanelor care au calitatea de a promova acțiunea în instanță. Or, în condițiile în care decizia sau, după caz, dispoziția motivată de respingere a notificării ori a cererii de restituire privește realizarea intereselor legitime ale persoanelor care se pretind îndreptățite, în vederea recuperării bunurilor care le-au aparținut și care au fost preluate abuziv de stat, numai aceștia justifică un interes și, implicit, calitate procesuală activă în declanșarea controlului judiciar de legalitate al respectivelor hotărâri.

Așa fiind, dispozițiile art. 26 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 nu fac altceva decât să reglementeze cadrul desfășurării fazei judiciare a procedurii privind restituirea imobilelor care fac obiectul legii reparatorii. Curtea reține că lărgirea acestui cadru procesual, sub aspectul persoanelor care pot avea calitate procesuală activă, echivalează cu o completare a legii pe calea controlului de constituționalitate, operațiune care excedează competenței Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra problemelor de drept, fără a putea modifica sau completa prevederea legală supusă controlului.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Irina Moiescu în Dosarul nr. 10.893/3/2008 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 530

din 9 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Ion Ionescu în Dosarul nr. 18.841/3/CA/2008, de Paraschiv Hotnog în Dosarul nr. 36.397/3/2008, de Mihai Gherasim în Dosarul nr. 18.542/3/CA/2008, de Petru Ciubotariu în Dosarul nr. 22.894/3/2008 și de Dumitru Dumitrescu în Dosarul nr. 26.605/3/CA/2008, toate aflate pe rolul Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se prezintă Consiliul Național pentru Studiarea Arhivelor Securității, prin consilierul juridic Mihai Alexandru Ionescu, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că în Dosarul nr. 2.603D/2008 a fost depusă o cerere din partea avocatului autorului excepției, Paraschiv Hotnog, prin care solicită Curții Constituționale acordarea unui nou termen de judecată, întrucât se află în imposibilitate de a se prezenta în fața acestei instanțe, fiind obligat să răspundă în două dosare aflate pe rolul Tribunalului București.

Reprezentantul Consiliului Național pentru Studiarea Arhivelor Securității se opune cererii de amânare.

De asemenea, reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea cererii formulate.

Deliberând, Curtea Constituțională respinge cererea de amânare, deoarece autorul cererii nu a învederat motive temeinice care să justifice acordarea unui nou termen, neprezentând nicio dovadă a imposibilității de prezentare.

În continuare, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 2.597D/2008, nr. 2.603D/2008, nr. 78D/2009, nr. 79D/2009 și nr. 80D/2009, Curtea pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Consiliului Național pentru Studiarea Arhivelor Securității este de acord cu conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public consideră că sunt îndeplinite condițiile legale pentru conexare.

Curtea, în temeiul prevederilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 2.603D/2008, nr. 78D/2009, nr. 79D/2009 și nr. 80D/2009 la Dosarul nr. 2.597D/2008, care a fost primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Consilierul juridic prezent solicită respingerea excepției astfel: ca neîntemeiată, pentru dispozițiile care privesc deconspirarea Securității, invocându-se în susținerea acestei soluții Decizia Curții Constituționale nr. 218/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 17 aprilie 2007, și ca inadmisibilă, pentru restul dispozițiilor criticate, întrucât acestea nu au legătură cu soluționarea cauzelor în care au fost ridicate excepțiile de neconstituționalitate.

În ceea ce privește competența exclusivă a Curții de Apel București în judecarea contestațiilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, aceasta este justificată de împrejurarea că autoritatea care introduce acțiunea în constatarea calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia, și anume Consiliul Național pentru Studiarea Arhivelor Securității, este o instituție organizată la nivel central,

iar legiuitorul poate adopta reglementări procedurale speciale în considerarea unor situații speciale.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 11 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 18.841/3/CA/2008, prin Încheierea din 19 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 36.397/3/2008, prin Încheierea din 31 octombrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 18.542/3/CA/2008, prin Încheierea din 14 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 22.894/3/2008, și prin Încheierea din 19 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 26.605/3/CA/2008, **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității**, excepție ridicată de Ion Ionescu, Paraschiv Hotnog, Mihai Gherasim, Petru Ciubotariu, respectiv de Dumitru Dumitrescu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii consideră că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu urmărește doar scopul deconspirării Securității, ci promovează răspunderea morală, juridică și politică a persoanelor care au fost angajate cu diferite funcții în Securitate, urmărind îndepărtarea lor din funcțiile actuale sau împiedicarea de fi alese sau numite în anumite funcții. Definind înțelesul unor termeni și expresii, ordonanța creează premisele unei forme de răspundere morală și juridică pentru simpla participare la activitățile serviciilor de informații, fără stabilirea vinovăției în acte de încălcare a drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Autorii consideră că o întreagă categorie socială, cu drepturi și libertăți, urmează a fi pusă în afara legii și a respectului cetățenilor pentru simplul fapt că profesia avută în trecut, pe care au servit-o până la pensionare, îi transformă în paria, marginalizați, puși la stâlpul infamiei. Or, acțiunile în justiție, prin care se tinde la pronunțarea unui verdict de apartenență la o structură militară și de muncă în sprijinul serviciilor de informații sau contrainformații, nu fac altceva decât să culpabilizeze această categorie de persoane pentru munca depusă sub jurământ militar și ordine militare ierarhice.

Mai mult, se arată în argumentarea excepției că dispozițiile art. 1 alin. (7) din ordonanță, care prevăd posibilitatea persoanei — subiect al unui dosar din care rezultă că a fost urmărită de Securitate — să afle identitatea lucrătorilor Securității și a colaboratorilor acesteia care au contribuit cu informații la completarea dosarelor și să solicite verificarea calității de lucrător al Securității pentru ofițeri sau subofițeri care au contribuit la instrumentarea dosarelor, sunt neconstituționale, deoarece îngrădesc dreptul cetățeanului de a-și proteja viața intimă, familială și privată, precum și dreptul acestuia de a dispune de el însuși în condițiile impuse de art. 26 din Constituție.

Astfel, prin pronunțarea unei hotărâri judecătorești care să ateste calitatea de lucrător al Securității se produce o gravă încălcare a vieții private a persoanelor cercetate, prevederile ordonanței contravenind și dispozițiilor art. 16 și art. 21 alin. (3) din Constituție, care prevăd dreptul la un proces judecat în condiții de egalitate, care implică justificarea unui interes actual și efectiv în realizarea unui demers în fața instanței de judecată.

Pe de altă parte, deși prin art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității este definit ca autoritate administrativă autonomă cu personalitate juridică; definiția este insuficientă pentru a stabili natura juridică a acestei instituții, în condițiile în care ea nu este nominalizată în Constituție și nici nu poate fi încadrată în una dintre autoritățile publice cu statut constituțional. Prin urmare, dispozițiile ordonanței privitoare la natura, atribuțiile și procedura de funcționare a Consiliului sunt contrare prevederilor art. 116 și 117 din Constituție.

Autorii mai consideră că abilitarea unei singure instanțe, competentă să soluționeze la nivel național un singur fel de acțiuni — constatarea calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia, împotriva unei singure categorii de subiecți — persoanele care au lucrat sau au colaborat cu Securitatea, nu poate avea altă semnificație decât aceea a înființării unei instanțe extraordinare. Dispozițiile art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 îngrădesc liberul acces la justiție, întrucât toți subiecții pasivi, indiferent de domiciliul lor, sunt constrânși să se judece în fața unei instanțe unice, care funcționează în raza teritorială a autorității abilitate să declanșeze această procedură.

În fine, autorii apreciază că dispozițiile ordonanței, în ansamblul său, încalcă principiile fundamentale specifice statului de drept.

Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal apreciază excepția ca fiind neîntemeiată, întrucât Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu cuprinde dispoziții contrare prevederilor constituționale invocate, ci doar stabilește o categorie de persoane referitoare la care opinia publică are dreptul de a obține informații prin intermediul procedurii reglementate legal.

Stabilirea competenței de soluționare a cererilor privind constatarea calității de colaborator sau lucrător al Securității în favoarea Tribunalului București nu are semnificația instituirii unei instanțe extraordinare, întrucât, potrivit art. 126 alin. (1) din Constituție, „*justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege*”, iar judecătoria instanței menționate fac parte din instanțele judecătorești prevăzute de lege, îndeplinind cerințele de independență și de imparțialitate impuse de prevederile Constituției.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Cu privire la obiectul excepției de neconstituționalitate, din încheierile de sesizare rezultă că acesta îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 10 martie 2008.

Însă, cu toate că autorii excepției au invocat neconstituționalitatea dispozițiilor ordonanței în ansamblul ei, din analiza motivelor care susțin criticile formulate, precum și a obiectului dosarelor instanței de fond Curtea constată că au fost motivate și au legătură cu soluționarea respectivelor cauze doar dispozițiile art. 1 alin. (7), art. 2 lit. a), art. 10, 11 și 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008. Cu privire la restul prevederilor, acestea fie nu au legătură cu judecarea litigiilor în fața Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, fie critica ce le-a vizat nu a fost argumentată de către autorii excepției de neconstituționalitate.

Prin urmare, analiza pe fond a excepțiilor de neconstituționalitate se va restrânge la dispozițiile menționate, care au următorul conținut:

— Art. 1 alin. (7): „*Persoana, subiect al unui dosar din care rezultă că a fost urmărită de Securitate, are dreptul, la cerere, să afle identitatea lucrătorilor Securității și a colaboratorilor acesteia, care au contribuit cu informații la completarea dosarului, și poate solicita verificarea calității de lucrător al Securității pentru ofițerii sau subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului. Procedura este aceeași și pentru lucrătorii Securității identificați în urma verificărilor din oficiu, prevăzute de prezenta ordonanță de urgență.*”;

— Art. 2 lit. a): „*În înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:*

a) *lucrător al Securității — orice persoană care, având calitatea de ofițer sau de subofițer al Securității sau al Miliției cu atribuții pe linie de Securitate, inclusiv ofițer acoperit, în perioada 1945—1989, a desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului;*”;

— Art. 10: „(1) *Notele de constatare și adevărurile emise de Colegiul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității se comunică persoanelor verificate, precum și persoanelor care au solicitat verificarea, în cazul verificării la cerere, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.*

(2) *Adevărurile prevăzute la art. 8 lit. b) și art. 9 se publică de îndată pe pagina proprie de internet a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității și pot fi contestate la Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București de către orice persoană interesată, în termen de 30 de zile de la publicarea lor.*”;

— Art. 11: „(1) *Acțiunea în constatarea calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia se introduce la Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, fiind scutită de taxă de timbru.*

(2) *Hotărârea Curții de Apel București poate fi atacată cu recurs, în condițiile legii.*

(3) *La dosarul cauzei se depun copii certificate de pe documentele aflate în arhiva Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, documentele originale putând fi consultate la arhiva Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității.*”;

— Art. 13: „(1) *Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității este autoritate administrativă autonomă cu personalitate juridică, instituție publică finanțată integral de la*

bugetul de stat, aflată sub controlul Parlamentului. Anual sau la cererea Parlamentului, Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității prezintă rapoarte.

(2) *Sediul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității este în municipiul București.*

(3) *Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității funcționează la nivel național, ca structură unică.*

(4) *Bugetul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității se aprobă în condițiile legislației privind finanțele publice.*”

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3), art. 11 alin. (2), art. 16, art. 20 alin. (2), art. 21, 24, 26, 37, 38, 53, 116, 117, 124, 126, precum și în art. 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și în art. 17 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

Curtea reține că preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 definește scopul reglementării ca fiind „*continuarea, într-un mecanism nou, a procesului de devaloare a activităților exercitate de regimul comunist*”, care a exercitat, în special prin intermediul Securității, „*o permanentă teroare împotriva cetățenilor țării, a drepturilor și a libertăților lor fundamentale*”. Aceasta îndreptățește accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, prin consemnarea publică a abuzurilor, și contribuie la o mai bună înțelegere a prezentului și la o proiectare adecvată a viitorului societății românești.

Scopul ordonanței, enunțat în acești termeni, răspunde unor exigențe politice ale societății românești și dreptului la informație consacrat prin art. 31 din Constituția României.

În considerarea celor enunțate în preambul, art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 reglementează accesul cetățenilor români sau străini care după 1945 au avut cetățenie română, precum și al cetățenilor unei țări membre a Organizației Tratatului Atlanticului de Nord sau ai unui stat membru al Uniunii Europene la propriul dosar întocmit de Securitate, precum și la alte documente și informații care privesc propria persoană, în conformitate cu prevederile legii privind protejarea informațiilor care privesc siguranța națională, precum și dreptul acestor persoane de a afla identitatea lucrătorilor Securității și a colaboratorilor acesteia care au contribuit cu informații la completarea dosarului. Mai mult, în temeiul art. 1 alin. (7) din ordonanță, persoana, subiect al unui dosar din care rezultă că a fost urmărită de Securitate, are dreptul de a solicita verificarea calității de lucrător al Securității pentru ofițerii sau subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului.

Potrivit art. 2 lit. a) din ordonanță, se circumscrie noțiunii de „*lucrător al Securității*” acea persoană care, având calitatea de ofițer sau de subofițer al Securității sau al Miliției cu atribuții pe linie de Securitate, inclusiv ofițer acoperit, în perioada 1945—1989, a desfășurat activități prin care „*a suprimat sau îngădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului, în scopul susținerii puterii totalitar comuniste*”.

Așa fiind, Curtea observă că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 urmărește scopul de deconspirare, enunțat în preambul, a persoanelor care au contribuit la instrumentarea dosarului întocmit de Securitate, prin consemnarea publică — publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, și punerea la dispoziția mijloacelor de informare în masă de către Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, în temeiul art. 12 alin. (1) din ordonanță — a celor care ocupă demnitățile sau funcțiile enumerate în art. 3,

precum și a celor care își manifestă intenția de a candida pentru alegerea sau numirea în aceste demnități sau funcții.

Sub acest aspect, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 operează o modificare substanțială a regimului juridic aplicabil persoanelor constatate ca fiind „lucrătoare ale Securității” față de prevederile Legii nr. 187/1999, declarată neconstituțională prin Decizia nr. 51 din 31 ianuarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 6 februarie 2008. Astfel, reglementarea anterioară nu a urmărit doar deconspirarea persoanelor care au participat la activitatea de poliție politică comunistă, ci a promovat răspunderea juridică și politică a acestora, cu scopul îndepărtării lor din anumite funcții, și împiedicarea lor de a candida pentru alegerea sau numirea în acele funcții. Mai mult, așa cum a reținut Curtea Constituțională prin decizia menționată, legea crea premisele unei forme de răspundere morală și juridică colectivă, pentru simpla participare la activitatea serviciilor de informații, fără vinovăție și fără existența unei fapte de încălcare a drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Curtea constată că prevederile art. 2 lit. a) din ordonanță definesc noțiunea de „lucrător al Securității” și explicitează în concret semnificația termenului. Astfel, dețin calitatea de lucrători ai Securității persoanele care, pe de o parte, au fost încadrate ca ofițeri sau subofițeri ai Securității sau ai Miliției cu atribuții pe linie de Securitate, inclusiv ofițeri sub acoperire, în perioada 1945—1989, și care, pe de altă parte, au desfășurat activități prin care au suprimat sau au îngădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului, în scopul susținerii puterii totalitar comuniste.

Întrunirea cumulativă a celor două condiții prevăzute de textul de lege criticat este constatată de instanța judecătorească — Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, în baza copiilor certificate de pe documentele aflate în arhiva Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității.

Așa fiind, în condițiile în care acțiunea în constatarea calității de lucrător al Securității este introdusă la o instanță de judecată, a cărei hotărâre poate fi atacată cu recurs, potrivit art. 11 din

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, Curtea reține că dispozițiile procedurale criticate nu sunt de natură a încălca dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, ci constituie o garanție a aplicării principiului prevăzut de art. 21 alin. (3) din Constituție și de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, procedura de judecată respectă principiile fundamentale privind oralitatea, contradictorialitatea, publicitatea și dreptul la apărare, părțile având, deopotrivă, posibilitatea de a uza de garanțiile prevăzute de legea procesual civilă pentru a-și susține poziția asupra problemelor de fapt și de drept.

În ceea ce privește competența unei singure instanțe de a soluționa cauzele având ca obiect constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității, și anume Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, Curtea reține că, potrivit art. 126 alin. (1) și (2) din Constituție, justiția se realizează prin instanțele judecătorești, a căror competență este stabilită numai prin lege. Or, dispozițiile art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 satisfac pe deplin exigențele constituționale invocate, inclusiv cele prevăzute de art. 126 alin. (5) referitoare la interdicția înființării de instanțe extraordinare.

În fine, referitor la critica prevederilor art. 13 din ordonanță, Curtea reține că autoritățile publice din România sunt de natură constituțională sau extraconstituțională, în funcție de fundamentarea existenței lor legale. Așa fiind, pe lângă autoritățile administrative autonome definite expres de Constituție — Consiliul Legislativ, Avocatul Poporului, Curtea de Conturi, Consiliul Suprem de Apărare a Țării și Consiliul Economic și Social, există și alte autorități a căror legitimitate izvorăște din lege. Aceasta nu înseamnă însă că înființarea, organizarea și funcționarea lor ar fi lipsite de fundament constituțional, ci, dimpotrivă, ele își întemeiază existența pe dispozițiile art. 116 alin. (2) și art. 117 alin. (3) din Legea fundamentală.

Având în vedere argumentele prezentate, Curtea nu poate reține temeinicia criticilor autorilor excepției față de niciuna dintre prevederile constituționale invocate.

Prin urmare, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (7), art. 2 lit. a), art. 10, art. 11 și art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Ion Ionescu în Dosarul nr. 18.841/3/CA/2008, de Paraschiv Hotnog în Dosarul nr. 36.397/3/2008, de Mihai Gherasim în Dosarul nr. 18.542/3/CA/2008, de Petru Ciubotariu în Dosarul nr. 22.894/3/2008 și de Dumitru Dumitrescu în Dosarul nr. 26.605/3/CA/2008, toate aflate pe rolul Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate cu privire la restul dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008, excepție ridicată de aceiași autori în dosarele aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 670

din 30 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (3), art. 10 lit. b), art. 11 și art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999

privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Nesan Prod” — S.R.L. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 11.774/211/2008 al Judecătoriei Cluj-Napoca.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 423D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) și art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, excepție ridicată de Societatea Comercială „Blue Sky Models” — S.R.L. din Târgu Mureș în Dosarul nr. 938/191/2008 al Judecătoriei Blaj.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

De asemenea, președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 451D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 lit. b) și art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, excepție ridicată de Societatea Comercială „Vital Systems” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 1.299/303/CV/2008 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune efectuarea apelului și în Dosarul nr. 515D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 10 lit. b), art. 11 și art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, excepție ridicată de Magdalena Irina Gh. Mirea în Dosarul nr. 864/212/2008 al Tribunalului Constanța — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune efectuarea apelului și în Dosarul nr. 702D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 10 lit. b), art. 11 și art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, excepție ridicată de Cati R. Martișca în Dosarul nr. 867/212/2008 al Tribunalului Constanța — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 401D/2009,

nr. 423D/2009, nr. 451D/2009, nr. 515D/2009 și nr. 702D/2009 este similar, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, deliberând, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 423D/2009, nr. 451D/2009, nr. 515D/2009 și nr. 702D/2009 la Dosarul nr. 401D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, având în vedere jurisprudența constantă în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 decembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 11.774/211/2008, **Judecătoria Cluj-Napoca a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Nesan Prod” — S.R.L. din Cluj-Napoca cu prilejul soluționării unei plângeri contravenționale.

Prin Încheierea din 22 ianuarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 938/191/2008, **Judecătoria Blaj a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) și art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Blue Sky Models” — S.R.L. din Târgu Mureș cu prilejul soluționării unei cauze în contencios administrativ având ca obiect o cerere de anulare a unui proces-verbal de contravenție.

Prin Încheierea din 20 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.299/303/CV/2008, **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. b) și art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Vital Systems” — S.R.L. din București cu prilejul soluționării recursului formulat împotriva Sentinței civile nr. 2.457 din 10 aprilie 2008, pronunțată de Judecătoria Sectorului 6 București în Dosarul nr. 1.299/303/2008.

Prin Încheierea din 3 decembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 864/212/2008, și Încheierea din 28 ianuarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 867/212/2008, **Tribunalul Constanța — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 10 lit. b), art. 11 și art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999.** Excepția a fost ridicată de Magdalena Irina Gh. Mirea și Cati R. Martișca cu prilejul soluționării recursurilor în contencios administrativ formulate împotriva Sentinței civile nr. 6.537 din 11 aprilie 2008, pronunțată de Judecătoria Constanța în Dosarul

nr. 864/212/2008, respectiv împotriva Sentinței civile nr. 6.538 din 11 aprilie 2008, pronunțată de Judecătoria Constanța în Dosarul nr. 867/212/2008.

În motivarea excepției autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 au o redactare „ambiguă”, care lasă loc unor interpretări contradictorii, întrucât nu menționează cazurile în care nu este obligatorie emiterea de facturi fiscale. Ca atare, agenții economici, pentru a nu fi sancționați, emit facturi fiscale pentru toate livrările, fapt ce, potrivit textului criticat, exclude obligația utilizării aparatelor de marcat electronice fiscale, în timp ce organele de control financiar îi sancționează, considerând obligatorie emiterea de bonuri fiscale prin aparatele de marcat electronice. De asemenea, și prevederile alin. (3) al art. 1 au o formulare „ambiguă și subversivă, deoarece dispozițiile ordonanței de urgență nu precizează care sunt excepțiile de la obligația agenților economici de a emite bonuri fiscale pentru bunurile vândute cu amănuntul și facturi fiscale pentru vânzările cu ridicata, excepții la care face trimitere textul de lege criticat”. Astfel se încalcă dispozițiile art. 135 alin. (1) și (2) lit. a) din Constituție, potrivit cărora „*Statul trebuie să asigure libertatea comerțului (...)*”. De asemenea, art. 11 alin. (3) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 este neconstituțional, întrucât reclamă agentului economic să justifice faptul că sumele de la punctul de lucru au fost dobândite în mod licit, în condițiile în care rațiunea art. 44 alin. (8) din Constituție este tocmai aceea de a scuti proprietarul de o astfel de probă, ce este de multe ori anevoioasă. Ca urmare, nu se respectă dreptul la un proces echitabil și prezumția de nevinovăție. În plus, autorii excepției consideră că aplicarea amenzilor prevăzute de textele de lege criticate are ca efect distrugerea agentului economic și preluarea de către stat a patrimoniului acestuia, ceea ce echivalează cu o expropriere. De asemenea, amenzile aplicate au un quantum nejustificat în raport cu pericolul social al faptelor contravenționale. În ceea ce privește art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, arată că acesta contravine art. 45 din Constituție, deoarece, prin suspendarea activității, se interzice accesul liber la activitatea economică și exercitarea acesteia.

Judecătoria Cluj-Napoca, Judecătoria Blaj, Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și Tribunalul Constanța — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă în ceea ce privește prevederile art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, întrucât autorii excepției critică redactarea anterioară ultimei republicări a ordonanței, iar în urma republicării textul de lege criticat nu mai conține aspectele criticate ca fiind neconstituționale. În ceea ce privește celelalte texte de lege criticate, având în vedere jurisprudența constantă în materie a Curții Constituționale, apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Avocatul Poporului, invocând considerentele reținute de Curtea Constituțională în jurisprudența sa referitoare la prevederile art. 1, art. 10 lit. b), art. 11 și art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, consideră că aceste texte de lege sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de

judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Potrivit încheierilor de sesizare, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1, art. 10 lit. b), art. 11 și art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 21 ianuarie 2005, cu modificările și completările ulterioare.

Din examinarea excepției de neconstituționalitate Curtea constată că, în realitate, critica de neconstituționalitate a art. 1 se referă doar la conținutul alin. (1) și (3), astfel că doar aceste alineate vor fi supuse controlului de constituționalitate.

Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 1 alin. (1) și (3): „(1) *Agenții economici care efectuează livrări de bunuri cu amănuntul, precum și prestări de servicii direct către populație sunt obligați să utilizeze aparate de marcat electronice fiscale.[...]*”

(3) *Aparatele de marcat electronice fiscale sunt livrate prin distribuitori autorizați. În sensul prezentei ordonanțe de urgență, prin distribuitor autorizat se înțelege agentul economic pe numele căruia a fost eliberat avizul prevăzut la art. 5 alin. (2). Distribuitorul autorizat are dreptul de a comercializa aparatele de marcat electronice fiscale, inclusiv produsele complementare acestora, pentru care a obținut avizul, precum și obligația să asigure service la aceste aparate atât în mod direct, cât și prin alți agenți economici acreditați de către acesta, denumiți în continuare unități acreditate pentru comercializare și/sau service. Distribuitor autorizat nu poate fi decât producătorul sau importatorul aparatului respectiv. În situația defectării aparatelor de marcat electronice fiscale utilizatorii sunt obligați ca în momentul constatării defectării să anunțe distribuitorul autorizat care a livrat aparatul sau, după caz, unitatea de service acreditată a acestui distribuitor autorizat.”;*

— Art. 10 lit. b): „*Constituie contravenții următoarele fapte dacă, potrivit legii penale, nu sunt considerate infracțiuni:[...]*”

b) *neîndeplinirea obligației agenților economici de a se dota și de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale avizate conform art. 5 alin. (2), la termenele stabilite la art. 6, cu excepția prevăzută la art. 1 alin. (4), neemiterea bonului fiscal pentru toate bunurile livrate sau serviciile prestate ori emiterea de bonuri cu o valoare inferioară celei reale, precum și nereintroducerea datelor înscrise pe rola jurnal privind tranzacțiile efectuate de la ultima închidere zilnică până în momentul ștergerii memoriei operative;”;*

— Art. 11: „(1) *Amenzile pentru contravențiile prevăzute la art. 10 se aplică operatorilor economici, cu excepția celor prevăzute la art. 10 lit. d), astfel:*

a) *faptele prevăzute la art. 10 lit. c), e), f), g) și o) se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 4.000 lei;*

b) *faptele prevăzute la art. 10 lit. a), b), h¹), i), j), l) și m) se sancționează cu amendă de la 8.000 lei la 40.000 lei;*

c) *faptele prevăzute la art. 10 lit. h), k) și n) se sancționează cu amendă de la 40.000 lei la 100.000 lei.*

(2) *Contravențiile prevăzute la art. 10 lit. d), aplicabile persoanelor fizice, se sancționează cu amendă de la 800 lei la 4.000 lei.*

(3) *Sumele găsite la punctele de vânzare a bunurilor sau de prestare a serviciilor aparținând agenților economici prevăzuți la art. 1 alin. (1), care nu pot fi justificate prin datele înscrise în documentele emise cu aparate de marcat electronice fiscale, în registrul special, menționat la art. 1 alin. (4), ori prin facturi fiscale, după caz, sunt considerate fără proveniență și se confiscă, făcându-se venit la bugetul de stat. De asemenea, se confiscă sumele încasate din livrarea de bunuri ori prestarea de*

servicii după suspendarea activității agenților economici, potrivit art. 14.”;

— Art. 14: „(1) Neîndeplinirea obligației agenților economici prevăzută la art. 1 de a se dota cu aparate de marcat electronice fiscale la termenele prevăzute la art. 6 atrage și suspendarea activității unității până la momentul înlăturării cauzelor care au generat aceasta.

(2) Nerespectarea de către agenții economici a prevederilor art. 10 lit. b), referitoare la neutilizarea aparatelor de marcat electronice fiscale, neemiterea bonurilor fiscale pentru toate bunurile livrate sau serviciile prestate, emiterea de bonuri cu o valoare inferioară celei reale și nereintroducerea datelor înscrise pe rola-jurnal privind tranzacțiile efectuate de la ultima închidere zilnică până în momentul ștergerii memoriei operative, atrage și suspendarea activității unității pe o perioadă de 3 luni.”

Autorii excepției consideră că aceste texte de lege sunt contrare dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 135 alin. (1) și (2) lit. a) referitoare la economia României, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți, art. 56 referitoare la contribuțiile financiare, art. 57 privind exercitarea cu bună-credință a drepturilor și libertăților, art. 44 privind dreptul de proprietate privată și art. 45 referitoare la libertatea economică. De asemenea, consideră că este încălcat și art. 20 din Constituție prin raportare la prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale prin care se instituie prezumția de nevinovăție.

Examinând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, Curtea constată că autorii excepției au în vedere conținutul normativ al textelor de lege în redactarea anterioară ultimei republicări a ordonanței criticate. Astfel, se susține că aceste dispoziții de lege nu conțin precizări cu privire la „cazurile în care nu este obligatorie emiterea de facturi fiscale de către agenții economici care efectuează livrări de bunuri direct către populație”, ceea ce, în opinia autorilor excepției, încălcă prevederile art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție. Într-adevăr, în urma republicării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 381 din 5 iunie 2002, dispozițiile alin. (1) și (3) ale art. 1 prevedeau că „Agenții economici care efectuează livrări de bunuri sau prestări de servicii direct către populație, pentru care nu este obligatorie emiterea de facturi fiscale, sunt obligați să utilizeze aparate de marcat electronice fiscale”, respectiv „În cazul în care agenții economici efectuează atât activități de vânzare cu amănuntul, cât și cu ridicata, aceștia au obligația să emită bonuri fiscale pentru bunurile vândute cu amănuntul și facturi fiscale pentru vânzările cu ridicata, cu excepțiile prevăzute de lege”. Prin art. I pct. 1 din Legea nr. 116/2004 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 29/2004 pentru reglementarea unor măsuri financiare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 353 din 22 aprilie 2004, prevederile alin. (1) ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 au fost însă modificate, în sensul înlăturării oricărei excepții de la obligația utilizării aparatelor de marcat electronice fiscale, iar prevederile alin. (3) au fost abrogate. Ca atare, dispozițiile art. 1 alin. (1) și (3), astfel cum au fost modificate prin legea amintită și preluate în ultima republicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 21 ianuarie 2005, nu mai conțin aspectele criticate ca fiind neconstituționale. Întrucât, în temeiul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională se pronunță asupra unor dispoziții dintr-o lege sau ordonanță în vigoare, rezultă că susținerile de neconstituționalitate ce vizează dispoziții care nu se mai regăsesc în conținutul actual al actului normativ nu pot fi examinate de instanța de contencios constituțional, critica de neconstituționalitate fiind, în acest caz, fără obiect.

Având în vedere aceste aspecte, în temeiul art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 lit. b), art. 11 și art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, Curtea constată că acestea au constituit în numeroase rânduri obiect al excepției de neconstituționalitate.

Astfel, examinând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 lit. b), prin Decizia nr. 565 din 15 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 580 din 1 august 2008, ori Decizia nr. 355 din 2 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 497 din 8 iunie 2006, Curtea a reținut că stabilirea unei contravenții și a unor sancțiuni reprezintă o opțiune legitimă a legiuitorului, care dă expresie, în contextul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999, preocupării statului pentru a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție. În situația textului de lege criticat, reglementarea contravenției este justificată de imperativul protejării interesului social și al ordinii de drept prin adoptarea unor măsuri specifice de preîntâmpinare și sancționare a faptelor care generează sau ar putea genera fenomene economice negative, cum ar fi evaziunea fiscală. Agentul economic în activitatea căruia s-a constatat săvârșirea unei contravenții nu poate invoca principiul libertății economice, în condițiile în care acesta nu respectă prevederile legale.

În ceea ce privește art. 56 din Constituție, Curtea constată că acesta nu este incident în cauză, deoarece prevederile de lege criticate nu au ca obiect stabilirea unor impozite și taxe.

De asemenea, referitor la critica de neconstituționalitate raportată la art. 57 din Constituție, Curtea, având în vedere conținutul reglementărilor criticate, apreciază că prevederile acestui text constituțional nu au incidență în cauză.

Analizând criticile de neconstituționalitate raportate la art. 44 alin. (2) și art. 45 din Constituție, Curtea constată că acestea au în vedere sancțiunile prevăzute de textele de lege care fac obiectul excepției de neconstituționalitate și care se aplică agenților economici în cazul nerespectării obligațiilor instituite de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999.

Referitor la aceste critici, prin Decizia nr. 355 din 2 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 497 din 8 iunie 2006, Curtea a arătat însă că sancțiunea confiscării este justificată de încălcarea prevederilor legale, în acord cu prevederile art. 44 alin. (9) din Constituție, potrivit cărora „Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni sau contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii”.

Prin aceeași decizie, Curtea a reținut că sancțiunea suspendării activității unității care nu a respectat obligațiile instituite de lege reprezintă o măsură prin care statul dă expresie obligațiilor instituite prin art. 135 alin. (2) lit. a), b) și f) din Constituție și nu aduce atingere libertății comerțului sau valorificării factorilor de producție.

Cât privește critica de neconstituționalitate referitoare la încălcarea dreptului la un proces echitabil și a prezumției de nevinovăție, prin Decizia nr. 146 din 20 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 7 martie 2007, și Decizia nr. 530 din 31 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 423 din 25 iunie 2007, Curtea a arătat că textele de lege criticate nu instituie o răspundere obiectivă, „întrucât, fiind vorba de săvârșirea unor contravenții, nu se poate aplica niciodată o sancțiune contravențională în lipsa elementului vinovăției, care este de esența acesteia. Existența sau inexistența vinovăției este un element al stării de fapt, a cărei apreciere este de atributul exclusiv al instanței de judecată, căreia persoana sancționată contravențional i se poate adresa fără nicio îngădire, beneficiind în mod corespunzător de toate garanțiile dreptului la un proces echitabil”.

Întrucât în speță nu au intervenit elemente noi de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, soluțiile și considerentele deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție ridicată de Magdalena Irina Gh. Mirea și Cati R. Martișca în dosarele nr. 864/212/2008 și nr. 867/212/2008 ale Tribunalului Constanța — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 lit. b), art. 11 și art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, excepție ridicată de Societatea Comercială „Nesan Prod” — S.R.L. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 11.774/211/2008 al Judecătorei Cluj-Napoca, de Societatea Comercială „Blue Sky Models” — S.R.L. din Târgu Mureș în Dosarul nr. 938/191/2008 al Judecătorei Blaj, de Societatea Comercială „Vital Systems” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 1.299/303/CV/2008 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și de Magdalena Irina Gh. Mirea și Cati R. Martișca în dosarele nr. 864/212/2008 și nr. 867/212/2008 ale Tribunalului Constanța — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind trecerea din domeniul public în domeniul privat al statului a unor construcții aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, în vederea scoaterii din funcțiune și demolării acestora

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 10 alin. (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 112/2000 pentru reglementarea procesului de scoatere din funcțiune, casare și valorificare a activelor corporale care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale, aprobată prin Legea nr. 246/2001,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă trecerea din domeniul public în domeniul privat al statului a unor construcții aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, amplasate în incinta imobilelor identificate potrivit anexei*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Trecerea în domeniul privat al statului a construcțiilor prevăzute la art. 1 se face în vederea scoaterii din funcțiune și demolării acestora.

Art. 3. — După scoaterea din funcțiune și demolarea construcțiilor, Ministerul Apărării Naționale își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
p. Ministrul apărării naționale,
Viorel Oancea,
secretar de stat

Ministrul dezvoltării regionale și locuinței,
Vasile Blaga
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pogea

București, 10 iunie 2009.
Nr. 702.

*) Anexa este clasificată potrivit legii și se comunică numai instituțiilor interesate.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Patinoar artificial — Municipiul Brașov, județul Brașov” din cadrul Programului „Patinoare artificiale”, realizat prin Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A.

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Patinoar artificial — Municipiul Brașov, județul Brașov” din cadrul Programului „Patinoare artificiale”, realizat prin Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A., prevăzuți în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Dezvoltării Regionale și Locuinței, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, din bugetul local, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul dezvoltării regionale și locuinței,
Vasile Blaga
Viceprim-ministru,
ministrul administrației și internelor,
Dan Nica
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pogea

București, 17 iunie 2009.
Nr. 718.

*) Anexa nu se publică, fiind clasificată potrivit legii.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

ORDIN**privind aprobarea unei licențe de concesiune pentru explorare**

Având în vedere art. 15 și art. 21 alin. (1) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 756/2003 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, precum și al Deciziei primului-ministru nr. 191/2009 pentru numirea domnului Gelu Agafiel Mărăcineanu în funcția de președinte al Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Licența de concesiune nr. 12.092/2009 privind explorarea andezitului din perimetrul Dealul Pietros, județul Harghita, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea

Comercială „Exploatarea Minieră Harghita” — S.A. Miercurea-Ciuc, în calitate de concesionar.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Gelu Agafiel Mărăcineanu

București, 17 iunie 2009.
Nr. 136.

ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

OFICIUL ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

DECIZIE

privind publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Protocolului privind desemnarea colectorului unic al remunerației compensatorii pentru copia privată pentru operele reproduse după înregistrări sonore sau audiovizuale convenite titularilor de drepturi de autor și titularilor de drepturi conexe, repartizarea remunerațiilor colectate către organismele de gestiune colectivă beneficiare și modalitatea de evidențiere și justificare a cheltuielilor privind acoperirea reală a costurilor de colectare ale organismului de gestiune colectivă colector unic

Având în vedere dispozițiile art. 131² alin. (2) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare, precum și Referatul nr. RG II/7.216 din 9 iunie 2009 al Direcției registre, gestiune colectivă și relații publice,

în baza prevederilor art. 6 alin. (1) și art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 401/2006 privind organizarea, funcționarea, structura personalului și dotările necesare îndeplinirii atribuțiilor Oficiului Român pentru Drepturile de Autor,

directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor emite următoarea decizie:

Articol unic. — Se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, Protocolul privind desemnarea colectorului unic al remunerației compensatorii pentru copia privată pentru operele reproduse după înregistrări sonore sau audiovizuale convenite titularilor de drepturi de autor și titularilor de drepturi conexe, repartizarea remunerațiilor colectate către organismele de gestiune colectivă beneficiare și modalitatea de evidențiere și justificare a cheltuielilor privind acoperirea reală a costurilor de colectare ale organismului de gestiune colectivă colector unic, încheiat la București la data de 27 mai 2009 între Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România—Asociația pentru

Drepturi de Autor (UCMR—ADA), Societatea pentru Drepturi de Autor în Cinematografie și Audiovizual — Societatea Autorilor Români din Audiovizual (DACIN SARA), Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți (CREDIDAM), Uniunea Producătorilor de Fonograme din România (UPFR), Uniunea Producătorilor de Film și Audiovizual din România — Asociația Română de Gestiune a Operelor Audiovizuale (UPFAR—ARGOA) și Asociația pentru Drepturile Producătorilor de Fonograme din România (ADPFR), prevăzut în anexa care face parte integrantă din această decizie.

Directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor,
Rodica Pârvu

București, 9 iunie 2009.
Nr. 77.

ANEXĂ

PROTOCOL

privind desemnarea colectorului unic al remunerației compensatorii pentru copia privată pentru operele reproduse după înregistrări sonore sau audiovizuale convenite titularilor de drepturi de autor și titularilor de drepturi conexe, repartizarea remunerațiilor colectate către organismele de gestiune colectivă beneficiare și modalitatea de evidențiere și justificare a cheltuielilor privind acoperirea reală a costurilor de colectare ale organismului de gestiune colectivă colector unic

Având în vedere:

— Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 61/2009 pentru publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Protocolului privind Lista suporturilor și aparatelor pentru care se datorează remunerația compensatorie pentru copia privată pentru operele reproduse după înregistrări sonore sau audiovizuale, precum și cuantumul acestei remunerații;

— pct. 3 din metodologia stabilită prin Protocolul încheiat de părți la data de 10 aprilie 2009;

— prevederile art. 107 și 133 din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare;

subscrisele:

— Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România — Asociația pentru Drepturi de Autor (UCMR—ADA), cu sediul în municipiul București, Calea Victoriei nr. 141, sectorul 1, prin director general Ana Achim;

— Societatea pentru Drepturi de Autor în Cinematografie și Audiovizual — Societatea Autorilor Români din Audiovizual (*DACIN SARA*), cu sediul în municipiul București, str. Dem. I. Dobrescu nr. 4—6, intr. B, et. 3, cam. 50—52, sectorul 1, prin director general Mircea Mureșan;

— Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți (*CREDIDAM*), cu sediul în municipiul București, str. Jules Michelet nr. 15—17, sectorul 1, prin director general Ștefan Gheorghiu;

— Uniunea Producătorilor de Fonograme din România (*UPFR*), cu sediul în municipiul București, șos. Nicolae Titulescu nr. 88B, sectorul 1, prin președinte Dan Popi;

— Uniunea Producătorilor de Film și Audiovizual din România — Asociația Română de Gestiune a Operelor Audiovizuale (*UPFAR—ARGOA*), cu sediul în municipiul București, str. Dem. I. Dobrescu nr. 4—6, et. 3, cam. 44, sectorul 1, prin director executiv Ionel Udrescu;

— Asociația pentru Drepturile Producătorilor de Fonograme din România (*ADPFR*), cu sediul în municipiul București, str. Maria Rosetti nr. 7—9, ap.18, sectorul 2, prin președinte Sorinel Chelariu, convin prin prezentul protocol după cum urmează:

Art. 1. — Remunerația compensatorie pentru copia privată reprezentând drepturi patrimoniale de autor și conexe, datorată de importatorii și fabricanții de aparate și suporturi potrivit dispozițiilor art. 107 din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum este prevăzută și de metodologia stabilită prin Protocolul din 10 aprilie 2009, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 316 din 13 mai 2009, prin Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 61/2009 pentru publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Protocolului privind Lista suporturilor și aparatelor pentru care se datorează remunerația compensatorie pentru copia privată pentru operele reproduse după înregistrări sonore sau audiovizuale, precum și cuantumul acestei remunerații, va fi colectată de către Uniunea Producătorilor de Fonograme din România (denumită în cele ce urmează *UPFR*), desemnată astfel colector unic al acestei remunerații.

Art. 2. — (1) Remunerația colectată de *UPFR* în calitate de colector unic de la importatorii și fabricanții de aparate și suporturi, ce se cuvine și se repartizează organismelor de gestiune colectivă beneficiare, este cea prevăzută de Hotărârea arbitrală din 13 aprilie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 408 din 11 mai 2006 prin Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 86/2006 pentru publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Hotărârii arbitrale din 13 aprilie 2006 privind stabilirea modalității de repartizare între organismele de gestiune colectivă beneficiare a remunerației compensatorii pentru copia privată colectivă de către organismele collectorilor unici, hotărâre care va fi coroborată cu dispozițiile art. 107² din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare. Din sumele colectate va fi dedus în prealabil comisionul de colectare.

(2) În cazul în care pentru un domeniu de creație dintre cele prevăzute în hotărârea arbitrală există două sau mai multe organisme de gestiune colectivă care gestionează aceeași categorie de drepturi, remunerațiile vor fi repartizate de *UPFR* către organismul de gestiune colectivă stabilit colector unic pentru acel domeniu de creație, cu excepția cazului în care organismele de gestiune colectivă din acel domeniu de creație comunică colectorului unic un protocol prin care stabilesc ca plata remunerațiilor să se facă direct organismelor beneficiare și proporția repartizării.

Art. 3. — Sumele colectate de *UPFR* în calitate de unic colector al remunerației pentru copia privată se vor evidenția într-un cont analitic distinct.

Art. 4. — (1) Înainte de repartizarea sumelor colectate către organismele de gestiune colectivă beneficiare, *UPFR* va deduce și va reține din acestea cheltuielile ce acoperă costurile reale efectuate pentru colectarea remunerației compensatorii pentru copia privată pentru operele reproduse după înregistrări sonore sau audiovizuale.

(2) Potrivit prezentului protocol, se consideră *cheltuieli reale privind colectarea*:

a) cheltuielile salariale pentru 3 angajați (drepturile salariale la care se adaugă toate contribuțiile aferente diferitelor fonduri bugetare);

b) comisioanele bancare;

c) costurile funcționării a două posturi telefonice și a unui fax (abonament și convorbiri telefonice);

d) consumabile (toner, hârtie etc.);

e) cota-parte a cheltuielilor de regie aferente suprafeței unei camere;

f) cheltuieli judiciare și de executare silită pentru recuperarea remunerațiilor și depunerea raportărilor (taxe de timbru, timbru judiciar, onorarii experți contabili, onorarii avocați, onorarii executori judecătorești etc.);

g) cheltuieli poștale;

h) cheltuieli de mentenanță și actualizare programe informatice pentru realizarea în format unitar a raportărilor de către utilizatori;

i) cheltuieli de deplasare;

j) cheltuieli pentru mijloace tehnice necesare (calculatoare, inclusiv programele informatice aferente, imprimante, fax, copiatoare, scanner etc.);

k) alte cheltuieli necesare desfășurării activității de colectare a remunerațiilor datorate de importatorii și fabricanții de suporturi și aparate.

Art. 5. — (1) Repartizarea remunerațiilor colectate rezultate în urma deducerii costurilor reale de colectare se va efectua lunar de către *UPFR*, în calitate de colector unic, către organismele de gestiune colectivă beneficiare potrivit art. 2.

(2) Repartizarea remunerațiilor se face trimestrial, până cel târziu la data de 15 a lunii următoare trimestrului în care au fost colectate.

Art. 6. — (1) Cheltuielile reale legate de activitatea de colectare și repartizare vor fi suportate proporțional cu sumele încasate de toate categoriile de beneficiari și nu vor putea depăși 2% din remunerația colectată în acel an.

(2) Întrucât la data semnării prezentului protocol nu se cunoaște o dimensiune a sumelor ce vor fi colectate, în cazul în care va fi necesar, UPFR va convoca organismele beneficiare pentru a decide asupra comisionului real de colectare.

Art. 7. — Organismele de gestiune colectivă beneficiare ale remunerațiilor pot solicita organismului colector unic al remunerațiilor informații cu privire la sumele colectate. Cererea se depune cu cel puțin 5 zile lucrătoare înainte de data la care se dorește a fi comunicată informația.

Art. 8. — Organismele de gestiune colectivă convin întâlniri trimestriale, la convocarea colectorului unic sau a oricărui organism beneficiar, în cadrul cărora vor fi discutate: evoluția încasărilor, potențialul de dezvoltare a numărului de plătitori, situația litigiilor, precum și propuneri și soluții la eventuale probleme.

Art. 9. — Organismele de gestiune colectivă se obligă să păstreze confidențialitatea tuturor informațiilor primite de la

organismul de gestiune colectivă colector unic, organismul de gestiune colectivă ce ar divulga terților astfel de informații fiind direct răspunzător pentru prejudiciile ce ar fi cauzate și solicitate de plătitorii de copie privată.

Art. 10. — Drepturile asupra bazelor de date constituite de colectorul unic sunt proprietatea acestuia și protejate potrivit legii și nu vor putea fi comunicate către celelalte organisme de gestiune colectivă, utilizate de acestea sau comunicate terților decât în condițiile legii.

Art. 11. — Orice modificare a prezentului protocol este posibilă prin acte adiționale încheiate între organismele de gestiune colectivă beneficiare, cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare.

★

Prezentul protocol s-a încheiat la București astăzi, 27 mai 2009, în 7 (șapte) exemplare originale cu forță probantă egală, din care noi, fiecare parte semnatară, am primit câte un exemplar, iar unul urmează a fi depus la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor.

UCMR—ADA
Ana Achim,
director general

DACIN SARA
Mircea Mureșan,
director general

UPFAR—ARGOA
Ionel Udrescu,
director executiv

CREDIDAM
Ștefan Gheorghiu,
director general

UPFR
Dan Popi,
președinte

ADPFR
Sorinel Chelariu,
președinte

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 431522

